

че дошло да бждеме и ние хора, каквито сж и другитѣ народи на свѣтътъ, и да вардиме това, щото сме изработиле съ толикова тѣшки мжки и съ такавъ кржвавъ потъ! Питаме ви, за кого ние работиме? за кого печѣлиме и събираме? за кого са мжчиме и патиме?— Сѣки изъ насъ рвботи като волъ, потѣе и дене и ноше, пролива кржвави сжлзи; а не може да отхрани жената си, дрѣбните си дѣчица и остарѣлитѣ си баща и майка. Бжлгаринътъ копнѣе и дене и ноше надъ ралото, надъ мотиката и надъ косата; а нѣма съ какво да помѣне умрѣлите си родители и съ какво да кржсти новорожденните си дѣца и унучета. Агата сичко пояда, дебѣлата сѣнка